

Théo Sartinska

Ἡ ἐν Ἀθήναις παρεπιδημοῦσα λογία Πριγκίπισσα Τεὸ Σάρτινσκα ἔκαμεν ἐνδιαφέρονσαν καὶ θελκτικωτάτην διάλεξιν ἐν τῷ Δημοτικῷ Θεάτρῳ περὶ τῆς ἰδιαίτης ζωῆς τῶν χαρμενῶν τοῦ Χαμίτ.

Ἡ Πριγκίπισσα Σάρτινσκα, θυγάτηρ τοῦ πρίγκιπος Στεφάνοβιτς, διοικητοῦ ἐν Κανκασῷ Κυρκασίου, ἔτυχεν ἐκτάκτου μορφώσεως. Λόγω τῆς θέσεως τοῦ πατρὸς τῆς εἰσῆλθεν εἰς τὴν Αὐλὴν τῆς Βασιλίδεως Σουλτάνας ἐπὶ Χαμίτ ὡς πρώτη διεμνηνέως, φθάσασα μέχρι τοῦ βαθμοῦ τῆς Μεγάλης Κυρίας καὶ τιμηθεῖσα διὰ τῆς μεγάλης ταυνίας τοῦ Σεφκατ.

Ἡ Πριγκίπισσα, γνωστὴ διὰ τὴν συνεργασίαν τῆς μὲ τὸν Πιερ Λοι εἰς τὴν συγγραφήν τοῦ πολυκρότου ἔργου «Ἡ Ανατολικὴ φιλολογία», ἔκαμε μετὰ καταπληκτικῆς ἐπιτυχίας ἐν Ἑυδρώπῃ διαλέξεις περὶ τῆς ὁθωμανίδος γυναικὸς καὶ τῶν χαρμενῶν.

Ἐν Καίρῳ ἐκδίδει Ἑλληνογαλλικὸν περιοδικὸν τὴν «Κοιλάδα τοῦ Νεῖλου».

★

ΘΕΑΤΡΑ

Τὸ ζεύγος Σουλβαίν, ἀκολουθούμενον ἐπὶ μετροῦν θιάσον, ἔδωκε τέσσαρας παραστάσεις εἰς τὸ Βασιλικὸν Θέατρον. Ἐπαίχθη μὲ τὸν «Γκρεγκουὰρ» μονόπρακτον κωμωδίαν τοῦ Μπαμπύλ ἡ «Ἡλέκτρα» τοῦ Σοφοκλέους, κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ποναζέ. Ἡ ἀπαγγελία ὀρθομική, μεγαλόφωνος, ὑγρὰ, εἰμπορεῖ τις νὰ εἰπῇ αἱ κινήσεις καὶ αἱ στάσεις, ἀριστοτεχνικαί. Ἀλλ' ὁ χορός, — πλὴν τῆς κορυφαίας — ἀπαίσιος τὴν ὄψιν, ὑπερθυμίζον τοὺς Βεδουίτους. Ἐδιδάχθησαν πρὸς τοῦτους καὶ τὰ ἐξῆς ἔργα: Ὁ «Ἀπόστολος» δράμα τοῦ Παύλου Λοαζέν, ὁ «Παῦλ Λεμπονάρ» τοῦ Αἰκάρο, καὶ ἡ «Ἐκάβη» τοῦ Εὐριπίδου, καὶ ἡμιτερον μετάφρασιν τοῦ Σουλβαίν, συνεργασίᾳ τοῦ κ. Ζομπέρ, μὲ τὸ μονόπρακτον δραμάτων τοῦ Περίε «Ζὰν Μαρί». Εἰς τὴν «Ἐκάβην» ὁ κ. καὶ ἡ κ. Σουλβαίν ἐπαίξαν θαυμάσια. Τὴν «Ἐκάβην» ἐπαίξε τὸ ζεύγος Σουλβαίν διὰ πρώτην φορὰν ἐφέτος τὸν Μάρτιον εἰς τὸ Παρισίων θέατρον Porte Saint Martin, ἐν παραστάσει εἰδικῶς δοθείσῃ διὰ τοὺς φιλολογικοὺς κύκλους.

Ἡ κορυφαία τοῦ Γαλλικοῦ θεάτρον κωμωδός, ἡ ὑπέροχος τοῦ Ἰπεν διεμνηνέτρια Suzanne Desprès, διερχομένη ἐξ Ἀθηνῶν ἔδωκεν εἰς τὸ Δημοτικὸν θέατρον πέντε παραστάσεις: Τὴν «Rampe» (Τὸ Προσκήνιον) μετρίας ἀξίας ἔργον τοῦ Ρόταϊλ. Τὴν Sacrificée («Ἀδικηκίνη») ἄλλο μέτρον ἔργον τοῦ Ντεβάρ. Τὴν Νόραν τοῦ Ἰπεν, εἰς ἣν καὶ ἐξαιρετικῶς ἐπετυχεῖ εἰς

τὴν γ' προῶν ὑπεκρίθη μὲ μεγάλῃν τέχνην καὶ ἔκφρασιν, ὑποχρεωμένη νὰ κοῦπῃ τὴν φοβερὰν συγκίνησιν, ἣν αἰσθάνεται χωρίζομένη τοῦ συζύγου καὶ τῶν τέκνων τῆς. Τὰς «Μαριενέτας» τὸ λεπτότατον ἔργον τοῦ Βόλφ. Τὸ «Κοῖτον» δράμα ἐπίσης τοῦ Βόλφ, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Βέμπερ γραφέν, δραματικώτερον τοῦ πρώτου, ὅπερ ἐπαίχθη μαζὶ μὲ τὸν «Κοκκινότοιχα» τοῦ Ρενάρ.

— Τὴν 6 Δεκεμβρίου θὰ παῖξῃ εἰς τὸ Ἀττικὸν θέατρον ἡ δεσποινὶς Κοτοπούλη, μεθ' ὃ θὰ μεταβῇ εἰς Κρήτην.

— Ἡ Τέρρεν ἐνεφανίσθη διὰ πρώτην φορὰν εἰς Βερολίνον, μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας.

— Ἡ μεγάλη ὅπερα Καστελλάνο ἔδωκεν εἰς τὸ Δημοτικὸν Ἀθηνῶν παραστάσεις ἐν αἷς Τόσκαν καὶ Κάμεν εἰς ἣν ἐξαιρετικῶς ὄρατα ἔπαιξαν ἡ μεσόφωνος δεσπ. Ἰωσήφίνα Μπονέτα, ἣτις θεωρεῖται διὰ τὴν τέχνην τῆς ἡ ἀνωτέρα Κάμεν τῆς Ἰταλίας. Ὁ θίασος θὰ μεταβῇ κατόπιν εἰς Πάτρας καὶ Ζάκυνθον.

— Εἰς τὸ νέον κομνὸν Ἀθηναϊκὸν θέατρον τῆς ὁδοῦ Προαστείου, ὅπερ ὠνομάσθη «Ἀόνουσια», ἤρχισε παραστάσεις νέος θίασος, μὲ πρωταγωνίστριαν τὴν κ. Φωφῶν Γεωργιάδου. Μετέχει καὶ ἡ κ. Γαβριηλίδου. Δραματολόγισον ἀποκλειστικῶς ἐξ ἐπιθεωρήσεων. Πρῶτη ἐπιθεώρησις τὰ «Πανελλήνια» τοῦ ἠθοποιοῦ κ. Γεωργιάδου.

— Ἡ δεσποινὶς Κολυβά ἔδωκεν εἰς τὸ Βασ. θέατρον ἑσπερίδα. Ἐπαίξεν ὡς Σουλβία εἰς τὸν «Διαβάτην» τοῦ Κοππέ, ἀπήγγειλε τὸν κομικὸν μονόλογον τὸ «Διαζύγιον Κλαρί κατὰ Κλαρί» τοῦ Μιλό, καὶ ἔπαιξε τρία ἄσματα. Εἰς τὴν συναυλίαν μετέσχον ὁ ὀξύφωνος κ. Βολάνης, ὁ καθηγητὴς τῆς Μανδολινατάς κ. Ἀλέσιος καὶ ἡ δις Μνιὸν Ξανθοπούλου.

— Ἦρχισε μὲ τὸ «Ἀνοσιγὰντικον ἀεράκι» τὰς παραστάσεις τῆς εἰς τὸ «Ἀττικόν» θέατρον ἡ νέα ὀπερέττα τοῦ κ. Παππαϊωάνου, μὲ ὑψίφωνον τὴν δ. Τριφυλάκη, ὑψίφωνος τοὺς κ. κ. Καμβύσην καὶ Κοφινιώτην, βαρύφωνον τὸν κ. Φιλιππίδην καὶ μὲ τὰς πρωτοεμφανισθείσας δεσποινίδας Οἰκονομάκου. Εἰς τὸν θίασον προσελήφθη διὰ δύο μῆνας ἡ δεσποινὶς Κολυβά.

— Τὸ «Τζιωτικό Ραβαῖσι» πρὸς δόξαν τῆς Νεοελληνικῆς καλαισθησίας ἡρθίμῃς ἀνεν διακοπῆς τὴν 107ην παράστασιν. Ἐνεφανίσθη ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ἐξάδελφος τῆς Λεονταρῆ, ἀνεμένετο δὲ ὁ γαμβρός του, ὁ πενθερός του κλπ. ὅτε παρενέβη ἡ «Ἐξοφρενική ἀναμνημοῦλα» ἣτις μάντην ἐξήλωσε δάφνας Ραβαῖσιον. Ἡπελίσθη ἡ θεατρικὴ ἰσορροπία συγγραφῆως καὶ θιασάρχου, ἀλλὰ συνεφιλώθησαν. Αὐτὸ καὶ γράφαται ἤδη ἡ συνέχεια τοῦ Τζιωτικὸν Ραβαῖσιου, Ραβαῖσι τοῦ Βον ἢ Ἀθηναϊκὸν Ραβαῖσι...

— Ὁ κωμειδιανικός θίασος Λομβάρδο, ὅστις παίζει ἤδη εἰς Τεργέστην, θὰ δώσῃ 7 παραστάσεις εἰς τὸ Δημοτικόν. Θὰ ἀρχίσῃ τὴν 9 Δεκεμβρίου μὲ τὸ θεαματικόν ἔργον «Arcadiem» τὸ ὅποτον ἐπαίχθη 70 φορὰς κατὰ συνέχειαν εἰς τὸ Λονδίνον. Ὑψίφωνος ἡ δρις Ροζαλίν, καὶ μεσόφωνος ἡ κ. Παλέστρα. Θὰ δοθῶν νέα διὰ τὰς Ἀθήνας ἔργα, ἐν οἷς ἡ «Ἀνάνη» καὶ ἡ «Σαπφώ».

— Ἡ Κυβέλη ἤρχισε μὲ τὸ ἔργον «Σὲ μία νυχτιά» τοῦ Τραγιέ παραστάσεις εἰς τὸ Βασιλικόν, αἰτνες θὰ διαρκέσουν περὶ τὸν ἕνα μῆνα. Τὸ δραματολόγιον περιλαμβάνει πρωτότυπα ἔργα τὸν «Νικηφόρον Φωκῶν» τοῦ κ. Προβελεγγίου, τὸ «Κάστρο τῆς Ωρηᾶς» τοῦ κ. Τσοκοπούλου, τοὺς «Νικημένους» τοῦ κ. Χόρν. Ἐκ τῶν παλαιῶν ἔργων τὴν «Γυναῖκα» τοῦ κ. Πολέμη, τῆς «Μιλόφης» τοῦ κ. Συναδινῶ καὶ τὸ «Κόκκινον πονηκάμισον» τοῦ κ. Μελά. Ἐνὰ δέ, τὰ ἐκλεκτότερα τῆς διεθνούς φιλολογίας, μετὰ τῶν ὁποίων ὁ «Φάουστ», ὁ «Οἰδипους Τύραννος», ἔργα τοῦ Ἰπεν, καὶ ἔργα τῆς νεωτάτης Γαλλικῆς φιλολογίας, ἐν οἷς τὴν «Σταχτοπούταν», τὰς «Μαριονέτας», τὴν «Τρίστανον καὶ Ἰζόλδαν» τὴν «Λιπὴν ζωὴν», τὴν «Εὐτυχισμένην», τὸν «Πληκτικὸν κόσμον», τοὺς «Γάμους τοῦ Φήγαρο». Θὰ συμπράξῃ εἰς μερικὰ ἔργα καὶ ὁ κ. Θ. Οἰκονόμου.

— Τὸ Ἑλλήν. μελόδραμα θριαμβεύει εἰς Βουδαβ.